

16.7.1999

DA

De Europæiske Fællesskabers Tidende

L 182/3

(27) operatører af bestående deponeringsanlæg, som i overensstemmelse med bindende nationale regler, der svarer til bestemmelserne i dette direktivs artikel 14, allerede har fremlagt den i litra a) i nævnte artikel omhandlede dokumentation inden dette direktivs ikrafttræden, og som af den kompetente myndighed har fået tilladelse til at fortsætte driften, behøver ikke at forelægge denne dokumentation igen, og den kompetente myndighed behøver ikke at give en ny tilladelse;

(28) operatøren bør i form af en passende økonomisk sikkerhedsstillelse eller tilsvarende sikre, at de forpligtelser, der følger af godkendelsen, opfyldes, herunder forpligtelserne i tilknytning til nedlukningsproceduren og efterbehandlingen af anlægget;

(29) der skal træffes foranstaltninger, som sikrer, at den opkrævede betaling for affaldsbortskaffelse ved deponering dækker alle udgifter til etablering og drift af deponeringsanlægget, inklusive så vidt muligt den økonomiske sikkerhedsstillelse eller tilsvarende, som operatøren skal frembringe, og de anslåede omkostninger i forbindelse med nedlukningen og den nødvendige efterbehandling;

(30) når en kompetent myndighed mener, at det er usandsynligt, at et deponeringsanlæg frembyder fare for miljøet i længere tid end en vis periode, kan de anslåede omkostninger, der skal medregnes i den betaling, operatøren forlanger, begrænses til denne periode;

(31) det er nødvendigt at sikre, at direktivets gennemførelsesbestemmelser anvendes korrekt i hele Fællesskabet, og at deponeringsanlæggs operatører og personale har et uddannelses- og kundskabsniveau, som giver dem den fornødne kompetence;

(32) Kommissionen skal efter udvalgsproceduren i artikel 18 i direktiv 75/442/EØF søge for, at der indføres en ensartet affaldsmottagelsesprocedure og en ensartet klassificering af affald, der kan modtages på et deponeringsanlæg;

(33) efter samme udvalgsprocedure skal bilagene til dette direktiv tilpasses til den videnskabelige og tekniske udvikling og metoderne for overvågning, prøveudtagning og analyse standardiseres;

(34) medlemsstaterne sender regelmæssigt Kommissionen beretninger om anvendelser af dette direktiv og navnlig om de nationale strategier, der skal opstilles i henhold til artikel 5; på grundlag af disse beretninger aflægger Kommissionen beretning til Europa-Parlamentet og Rådet

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

*Artikel 1***Generelle mål**

1. Formålet med dette direktiv er ved hjælp af præcise driftsmæssige og tekniske krav til affald og deponeringsanlæg at opfylde kravene i direktiv 75/442/EØF, særlig artikel 3 og 4, gennem foranstaltninger, procedurer og retningslinjer, der tager sigte på at forebygge eller i videst muligt omfang begrænse miljøbelastningen fra deponering af affald, herunder navnlig forureningen af overfladevand, grundvand, jord og luft, og belastningen af det globale miljø, herunder drivhuseffekten, samt eventuelle heraf følgende risici for menneskers sundhed under hele deponeringsanlæggets levetid.

2. For så vidt angår deponeringsanlæggs tekniske karakteristika indeholder dette direktiv de relevante tekniske krav til de deponeringsanlæg, som direktiv 96/61/EF finder anvendelse på, således at de generelle krav i nævnte direktiv kan omsættes til konkrete forskrifter. De relevante krav i direktiv 96/61/EF anses for opfyldt, hvis kravene i nærværende direktiv er opfyldt.

*Artikel 2***Definitione:**

I dette direktiv forstås ved:

- a) »affald«: ethvert stof eller enhver genstand, der er omfattet af direktiv 75/442/EØF
- b) »dagrenovation«: affald fra husholdninger og andet affald, der på grund af sin art og sammensætning kan sidestilles med affald fra husholdninger
- c) »farligt affald«: affald, der er omfattet af artikel 1, stk. 4, i Rådets direktiv 91/689/EØF af 12. december 1991 om farligt affald (1)
- d) »ikke farligt affald«: affald, der ikke er omfattet af litra c)
- e) »inert affald«: affald, der ikke undergår signifikante fysiske, kemiske eller biologiske forandringer. Inert affald er hverken opløseligt eller brændbart eller på anden måde fysisk eller kemisk reaktivt; det er ikke bionedbrydligt og har ingen negativ indflydelse på andet materiale, det kommer i berøring med, på en sådan måde, at det kan formodes at ville medføre forurening af miljøet eller skade menneskers sundhed. Affaldets samlede perkolatagivelse og indhold af forurenende stoffer og perkolatets økotoxicitet skal være af ubetydeligt omfang og må navnlig ikke bringe overfladevandet og/eller grundvandet kvalitet i fare

(1) EFT 377 af 31.12.1991, s. 20. Direktivet er senest ændret ved direktiv 94/31/EF (EFT L 168 af 2.7.1994, s. 28).